

3. Kongregacja ds. Duchowieństwa

Rachunek sumienia dla kapłanów oraz modlitwy kapłana przed przystąpieniem do spowiedzenia i po spowiedzeniu z dokumentu „Kapłan – Szafarz Miłosierdzia Bożego”

W nr 67 „Anamnesis” publikowaliśmy prezentację i wprowadzenie do dokumentu „Kapłan – Szafarz Miłosierdzia Bożego”. Obecnie przedrukujemy z tego dokumentu dodatki: I. Rachunek sumienia dla kapłanów oraz II. Modlitwy kapłana przed przystąpieniem do spowiedzenia i po spowiedzeniu (w języku polskim).

RACHUNEK SUMIENIA DLA KAPŁANÓW

1. „A za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie” (J 17,19)

Czy poważnie myślę o świętości w moim kapłaństwie? Czy jestem przekonany, że płodność mojej posługi kapłańskiej ma źródło w Bogu i że dzięki łasce Ducha Świętego powinienem utożsamiać się z Chrystusem i dawać moje życie za zbawienie świata?

2. „To jest Ciało moje” (Mt 26,26)

Czy święta Ofiara mszalna stanowi centrum mojego życia wewnętrznego? Czy dobrze się przygotowuję, pobożnie celebruję i składam w skupieniu dziękczynienie? Czy Msza stanowi stały punkt odniesienia w ciągu dnia dla uwielbiania Boga, dziękowania za Jego dobrodziejstwa, odwoływania się do Jego życzliwości oraz do wynagradzania za grzechy moje i wszystkich ludzi?

3. „Gorliwość o dom Twój płonie” (J 2,17)

Czy celebruję Mszę zgodnie z obrzędami i ustalonymi normami, z autentyczną motywacją, w oparciu o zatwierdzone księgi liturgiczne? Czy zwracam uwagę na święte postacie zachowane w tabernakulum, odnawiając je okresowo? Czy troskliwie przechowuję święte naczynia? Czy używam godnie wszystkich świętych szat nakazanych przez Kościół, biorąc pod uwagę, że działam *in persona Christi Capitis*?

4. „Trwajcie w miłości mojej” (J 15,9)

Czy raduje mnie trwanie przed Jezusem Chrystusem obecnym w Najświętszym Sakramencie, w mojej medytacji i milczącej adoracji? Czy jestem wierny codziennemu nawiedzeniu Najświętszego Sakramentu? Czy mój skarb jest w tabernakulum?

5. „Wyjaśnij nam przypowieść” (Mt 13,36)

Czy codziennie medytuję z uwagą, starając się przezwyciężać wszelkie rozproszenia, które oddalają mnie od Boga, szukając światła Pana, któremu służę? Czy rozważam wytrwale Pismo Święte? Czy recytuję uważnie moje modlitwy?

6. Trzeba „zawsze [...] się modlić i nie ustawać” (Łk 18,1)

Czy codziennie celebruję *Liturgię godzin* w sposób integralny, godny, uważny i pobożny? Czy jestem wierny mojemu zobowiązaniu wobec Chrystusa w tej ważnej dziedzinie mojej posługi, modląc się w imieniu całego Kościoła?

7. „Przyjdź i chodź za Mną” (Mt 19,21)

Czy Jezus Chrystus jest prawdziwą miłością mojego życia? Czy radośnie zachowuję miłość do Boga we wstrzemięźliwości celibatu? Czy zatrzymałem się świadomie na myślach, pragnieniach lub czynach nieczystych? Czy prowadziłem nieodpowiednie rozmowy? Czy wystawiałem się na bliskie okazje do grzechu przeciw czystości? Czy strzegłem mojego spojrzenia? Czy byłem roztropny w przebywaniu z różnymi osobami? Czy moje życie jest dla wiernych świadectwem faktu, że czystość jest czymś możliwym, płodnym i radosnym?

8. „Kto ty jesteś?” (J 1,20)

Czy w moim codziennym postępowaniu znajduję elementy słabości, lenistwa, zniechęcenia? Czy moje rozmowy są zgodne ze zmysłem ludzkim i nadprzyrodzonym, który powinien posiadać kapłan? Czy uważam, by w moje życie nie weszły elementy powierzchowne lub frywolne? Czy we wszystkich moich działaniach jestem spójny z moim stanem kapłańskim?

9. „Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł położyć” (Mt 8,20)

Czy kocham ubóstwo chrześcijańskie? Czy składam moje serce Bogu i dystansuję się wewnętrznie od wszystkiego innego? Czy jestem gotowy, aby lepiej służyć Bogu, zrezygnować z moich obecnych wygod, z moich planów, z moich uczuć? Czy posiadam rzeczy zbędne, robiłem niekonieczne zakupy lub daję się ponieść konsumizmowi? Czy robię to, co możliwe, aby przeżywać chwile odpoczynku i wakacji w obecności Boga, pamiętając, że zawsze i wszędzie jestem kapłanem, także w tych momentach?

10. „Że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroptymi, a objawiłeś je prostaczkom” (Mt 11,25)

Czy są w moim życiu grzechy pychy: trudności wewnętrzne, pobudliwość, irytacja, niechęć do przebaczenia, skłonność do zniechęcenia itd. Czy proszę Boga o cnotę pokory?

11. „I natychmiast wypłynęła krew i woda” (J 19,34)

Czy jestem przekonany, że działając „w osobie Chrystusa” jestem bezpośrednio włączony w Jego Ciało - Kościół? Czy mogę szczerze powiedzieć, że kocham Kościół i radośnie służę jego wzrostowi, jego sprawom, każdemu z jego członków, całej ludzkości?

12. „Ty jesteś Piotr” (Mt 16,18)

„*Nihil sine episcopo - nic bez biskupa*” mówił św. Ignacy Antiocheński. Czy te słowa są podstawą mojej posługi kapłańskiej? Czy uległem przyjmowałem polecenia lub rady mojego biskupa? Czy modłę się za Ojca Świętego, w pełnej łączności z jego nauczaniem i intencjami?

13. „Abyście się wzajemnie miłowali” (J 13,34)

Czy z miłością traktuję moich braci kapłanów? A może nie interesowałem się nimi z powodu egoizmu, apatii lub niedbałości? Czy krytykowałem moich braci w kapłaństwie? Czy byłem obok tych, którzy cierpią z powodu choroby fizycznej lub bólu moralnego? Czy żyję po bratersku, aby nikt nie był sam? Czy traktuję wszystkich moich

braci kapłanów, a także wiernych świeckich z taką samą miłością i cierpliwością jak Chrystus?

14. „Ja jestem drogą, prawdą i życiem” (J 14,6)

Czy znam dogłębnie nauczanie Kościoła? Czy je przyjmuję i wiernie przekazuję? Czy jestem świadomy, że nauczanie tego, co nie zgadza się z nauczaniem Kościoła, tak uroczystym, jak zwyczajnym, stanowi poważne nadużycie, wywołujące szkodę w duszach?

15. „Idź i odtąd już nie grzesz” (J 8,11)

Głoszenie słowa prowadzi wiernych do sakramentów. Czy spowiadam się regularnie i często, odpowiednio do mojego stanu i sprawowania rzeczy świętych? Czy hojnie sprawuję sakrament pokuty? Czy jestem dyspozycyjny w pełnieniu kierownictwa duchowego wiernych, poświęcając mu odpowiedni czas? Czy starannie przygotowuję się do przepowiadania i katechizacji? Czy gorliwie i z miłością głoszę Boga?

16. „Potem wszedł na górę i przywołał do siebie tych, których sam chciał” (Mk 3,13)

Czy należycie staram się dostrzegać załączki powołania do kapłaństwa i życia konsekrowanego? Czy troszczę się o budzenie wśród wszystkich wiernych większej świadomości powszechnego powołania do świętości? Czy proszę wiernych o modlitwę o powołanie i uświęcenie duchowieństwa?

17. „Syn Człowieczy [...] nie przyszedł, aby Mu służyło, lecz aby służyć” (J 20,28)

Czy starałem się poświęcać innym, służąc im ewangelicznie? Czy wyrażam miłość Pańską także w czynach? Czy widzę w krzyżu obecność Jezusa Chrystusa i triumf miłości? Czy w życiu codziennym staram się o ducha służby? Czy traktuję jako formę służby także sprawowanie władzy związanej z urzędem?

18. „Pragnę” (J 19,28)

Czy modliłem się i wielkodusznie poświęcałem za dusze, które Bóg mi powierzył? Czy wypełniam moje obowiązki duszpasterskie? Czy pamiętam również o duszach wiernych zmarłych?

19. „Oto syn Twój. [...] Oto Matka twoja” (J 19,26-27)

Czy zwracam się z ufnością do Świętej Dziewicy, Matki kapłanów, by kochać i prowadzić do większej miłości Jej Syna Jezusa? Czy kultywuję pobożność maryjną? Czy każdego dnia odmawiam różaniec? Czy odwołuję się do Jej macierzyńskiego wstawiennictwa w walce z szatanem, pożądliwością i światem?

20. „Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego” (J 23,44)

Czy troszczę się o umierających i udzielam im sakramentów? Czy uwzględniam w mojej osobistej medytacji, w katechezie i przepowiadaniu rzeczy ostateczne? Czy często i pobożnie modłę się za dusze zmarłych?

MODLITWA KAPŁANA PRZED PRZYSTĄPIENIEM DO SPOWIADANIA

Panie, udziel mi mądrości, by mi towarzyszyła, gdy jestem w konfesjonale, ażebym umiał osądzać sprawiedliwie Twój lud i Twoich biednych. Spraw, abym używał kluczy królestwa niebieskiego – abym nie otwierał nikomu, kto nie zasługuje na otwarcie, i nie zamykał temu, kto zasługuje na otwarcie. Spraw, aby moja intencja była czysta, moja gorliwość szczerą, moja miłość cierpliwa, a moja praca owocna.

Abym był uległy, ale nie słaby; aby moja powaga nie była surowa, abym nie poniżał biednego, ani nie schlebiał bogatemu. Spraw, bym był łagodny w pocieszaniu grzeszników, roztropny w zadawaniu pytań i wprawny w udzielaniu pouczeń.

Proszę, abyś udzielił mi łaski oddalania ich od zła, troskliwości o umacnianie ich w dobru; abym pomagał im być lepszymi przez dojrzałość moich odpowiedzi i prawotę moich rad; abym oświecał to, co ciemne, będąc przenikliwy w sprawach złożonych i zwycięski w sprawach trudnych; abym nie wdawał się w nieużyteczne rozmowy ani nie zaraził się tym, co zepsute; abym ocalając innych, nie zatracił samego siebie. Amen.

MODLITWA KAPŁANA PO SPOWIADANIU

Panie Jezu Chryste, słodki miłośniku i uświęcicielu dusz, proszę Cię, abyś przez wylanie Ducha Świętego oczyścił moje serce od wszelkich grzesznych uczuć lub myśli oraz Twoją nieskończoną litością i miłosierdziem usunął to wszystko, co w mojej posłudze jest naznaczone grzechem z powodu mojej ignorancji lub niedbałości. Powierzam Twoim umiłowanym ranom wszystkie dusze, które doprowadziłeś do pokuty i uświęciłeś Twoją drogocenną krwią, abyś wszystkie zachował w Twojej bojaźni i utwierdził w Twojej miłości, abym je wspierał każdego dnia większą cnotliwością i prowadził je do życia wiecznego. Który żyjesz i królujesz, z Ojcem i Duchem Świętym, na wieki wieków. Amen.

Panie Jezu Chryste, Synu Boga żywego, przyjmij moją posługę jako dar dla tej najwznioślejszej miłości, którą odpuściłeś grzechy świętej Marii Magdalenie i wszystkim grzesznikom, którzy zwrócili się do Ciebie, a cokolwiek bym uczynił niedbale lub mało godnie w sprawowaniu tego sakramentu, usuń i odpowiednio wynagrodź. Powierzam Twojemu najśłodszemu Sercu wszystkich i każdego z tych, których spowiadałem, i proszę Cię, abyś ich strzegł i zachował od jakiegokolwiek upadku oraz doprowadź nas, po nędzach tego życia, do wiecznej radości. Amen.